

Kormányzó püspökünknek, Arseniosz Kardamakisz metropolitának és a konstantinápolyi pátriárkának, I. Bartolomaiósznak régi elképzelése, hogy jó volna, ha a közép-európai régióban a patriarhátusnak lenne egy kulturális, szellemi és lelki központja. Ezt itt a Váci utcai kápolnában, 60 négyzetméteren elég nehéz volna megvalósítani, viszont azt a templomot, ami történelmileg a görögséghez tartozik a Petőfi té-

leg is a pesti Duna-korzó egyik éke. Az ikonosztáz, a püspök trón és a szószék Jankovics Miklós (Nikolaosz Joannisz Talidorosz) egri faragó munkája, az ikonokat Anton Kuchelmeister bécsi festőművész készítette. A templomot 1801-ben szentelte fel Dionisiosz Popovics (Papajanosz) budai püspök, a hívek 1809-ben vették használatba. Két toronysáka 1872-74-ben épült meg Ybi Miklós tervei alapján. A déli torony a II. világháborúban sérült meg, helyreállítása csupán 2009-ben kezdődött. A templom 1951-ig a görög alapítású Magyar Ortodox Egyház köztség tulajdonában állt, ám a tulajdonos akkor az Allami

emlékvédelmi szempontok tüzetlen tartására megvan.

Az exarchátus távlati tervei között egy újabb iskola létrehozása is szerepel. – Feltéve, ha elfér az épületben – mondja Nacsinak Gergely András. Az ortodox exarchátus több évtizede működteti Keszthelyen a Család iskolát, az idén szeptemberben indítja útjára Gödön a Búzaszemet – említi néhány példát az egyház közfeladat-ellátására.

Örök önpusztítás ír módra a „magyar síkon”

A Pécsi Harmadik Színház Piszkavas-előadása közönségdíjat, Zsótér Sándor rendezése pedig fődíjat ért a POSZT-on

Martin McDonagh Piszkavasának (Leenane szépe) hazai ősbemutatóját 1997-ben tartották, az országos színházi találkozó versenyprogramjába beválogatott pécsi adaptációt Vincze János rendezte. Az egyik főszereplőt, Füst Molnár Évát alkotói díjban részesítették, az előadás pedig elnyerte a közönségszűri elismerését.

FOTÓ: MITI-SÓMI TAMÁS

Füst Molnár Éva átveszi alkotói díját Mag szerepéért

Gothárd Péter mondta egyszer: „Meggyőződéseim, hogy Martin McDonagh egy tehetséges nyírségi fiatalember, aki a magyar sík problémáiról »ír.« A Piszkavas – akár McDonagh más művei – valóban »magyar darab«, ízei, hangulata, konfliktusai alapján; nem véletle-

Terében összeszorított nemcsak a színpad, hanem maga a pécsi uránvárosi nézőtér is, mintha a darab lény szerző, öröknek tűnő determinációját akarná visszahangozni. Ez pedig szinte első pillantásra felidézti a különös függést, amelyben a két főhős, az anya, Mag (Füst Molnár Éva) és lánya, Maureen (Bacsókö Tünde) él. Pusztító életközösségük szétszakíthatatlan, amit jól jelez a tény, hogy még az anya a címében szereplő tárgy segítségével bekövetkező erőszakos halála után is fennmarad. Nemcsak törvényszerű, ami történik, de ez az egyetlen lehetséges út, amelyen továbbhaladhatnak az események. A rendezés ezért szikárságra törekszik, lenyerve szinte mindent, ami az egyenesvonalúságot bizonyos pontokon eliminálná; így tűnik el például a gyilkossági jelenet is.

Folyamatos, a közel kétórás előadás végéig kitartó, izzó feszültségben él a színpad szimbiózisban a

közönséggel. Köszönhető ez a már említetteknek túl a színeszi játéknak. Bacsókö Tünde széles regiszteren, szeszert is lenyűgöző művészi erővel szólaltatja meg az idősödő lányt; teste, minden mozdulata eleven fájdalom, gyűlölet és rajongás. A Füst Molnár Éva által megjelentet anyja gonoszsága részint sejtelmés, részint kétségbeesett, egybeváág a Maureenhez való állhatatos ragasz-

(Martin McDonagh: Piszkavas. Pécsi Harmadik Színház. Rendező: Vincze János.)

PÉCSI DÍJAK. A XI. POSZT-on a legjobb előadás díját a Macska a forró bádortetőn (Kecskeméti Katona József Színház, rendező: Zsótér Sándor), a legjobb rendezését Horváth Csaba (Forte Társulat/Trafó, A te országod) kapta. A legjobb főszereplők: Troján Nóra (Kecskeméti Katona József Színház, Macska a forró bádortetőn) és László Zolt (Radnóti Miklós Színház, Lear király), a legjobb mellékszereplők: Danis Lúdia (atabányai Jászai Mari Színház, Tartuffe) és Tasnádi Bence (Katona József Színház, Az olaszliszka), a legjobb dramaturg pedig Szikszai Rémuusz (atabányai Jászai Mari Színház, Tartuffe). A legjobb jelmezért Adriana Grand (sepsiszentgyörgyi Tamási Áron Színház, Vízkereszt, vagy amire vágytok), a legjobb díszletért Menczel Róbert (Radnóti Miklós Színház, Lear király) kapott elismerést. Különböző díjakat a Lillomfi (budapesti Latinovits Színház), a közönségszűri a Pécsi Harmadik Színház Piszkavasát jutalmazta. (MN)

S Z Í N H A Z
PETHÓ TIBOR

E szí vagy nem eszi? Ha nem, lenyomjuk a torkán – gondolja a lány az isten háta mögötti ír faluban, anyjával közös otthonában. A pépet büntetésből adja az anyjának; amikor pedig „vallatja”, kezét, hogy kimondja ellene elkövetett bűnét, a tűzhely forró lapjára szorítja. Mi a bűne? Görccsös igyekezettel tönkretette lánya, Maureen életét.